

मधुसूतः, पुं, (मधोश्चैत्रस्य उत्सवो यत्र ।) चैत्री पूर्णिमा । इति जटाधरः ॥ (यथाभिज्ञान-शकुन्तले ॥ ६ ।

“कचुकौ । प्रविष्टः । सक्रोधम् । मा तावद-नात्मज्ञे । देवेन प्रतिषिद्धेऽपि मधुसूतवे चूत-कलिकाभङ्गमारभसे ॥”

मधुपन्नः, स्त्री, (मधोस्तन्नाम्नो दैत्यस्य उपपन्नः आश्रयः । अभिधानात् स्त्रीत्वम् ।) मथुरा । इति हेमचन्द्रः ॥ १४ । ४४ ॥

मधुपन्नः, पुं, (मधोस्तन्नाम्नो दैत्यस्य उपपन्नः आश्रयः ।) मथुरा । इति जटाधरः ॥ (यथा, रघुवंशे ॥ १५ । १५ ।

“स च प्राप मधुपन्नं कुम्भीनस्याञ्च कुञ्चिजः । वनात् करमिवादाय सत्तराशिसुपस्थितः ॥”

मधूलः, पुं, (मधु उरति प्राप्रोतीति । मधु + उर गतौ सौत्रधातुः + कः । रश्च लत्वम् ।) जलजगिरिजमधुकवचौ । इति जटाधरः ॥ (अस्य पर्यायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“गौरश्राको मधुलोऽथो गिरिजः खल्य-पत्रकः ॥”)

मधूलकः, पुं, (मधूल + स्वार्थे कन् ।) जलज-मधुकवचः । तत्पर्यायः । दौर्घपत्रकः २ । इति जटाधरः ॥ गौरश्राकः ३ मधूलः ४ खल्य-पत्रकः ५ । इति रत्नमाला ॥

“स्यान्मधुके तु जलजे गिरिजेऽपि मधूलकः ॥” इति शब्दरत्नावली ॥

(पर्यायान्तरमस्य यथा,—

“मधुको गुडपुष्पः स्यान्मधुपुष्पो मधुसूतः । वानप्रस्थो मधुशीलो जलजेऽत्र मधूलकः ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

अस्य गुणाः । मधुकगुणतुल्याः । मधुररसः । इति हेमचन्द्रः ॥ ६ । २४ ॥ (स्त्रीत्वलिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, अथर्ववेदे ॥ १ । ३४ । २ ।

“जिज्ञाया अथ मधु मे जिज्ञास्ये मधूलकम् ॥”) तद्वति, त्रि ॥

मधूलिका, स्त्री, (मधूल + कन् । स्त्रियां टाप् अत इत्वच् ।) मूर्त्ता । इत्यमरः ॥ २ । ४ । ८४ ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—

“मूर्त्ता मधुरसा देवी मोरटा तेजनी सुवा । मधूलिका मधुश्रेणी गोकर्णी पौलुपय्यापि ॥” यद्यौमधु । तत्पर्यायो यथा,—

“यद्यौमधु तथा यद्यौ मधुकां क्लीतकन्तथा । अन्यत्क्लीतनकन्तत्तु भवेत्तोये मधूलिका ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

मधुली, स्त्री, (मधूल + गौरादित्वात् ङीष् ।) क्लीतनकम् । मधुकर्केटी । आन्नः । इति राज-निर्घण्टः ॥

मध्यं, स्त्री, (मन्वते इति । मन् + “अप्तादयश्च ।” उणा० ४ । १ । ११ । इति यक्प्रत्ययेन निपातितः ।) दशान्वसंख्या । शतसागरसंख्या । इति हेम-चन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते ॥ २ । ६२ । ४ ।

“मध्यश्चैव परार्हश्च सपरश्चात्र पश्यताम् ॥”

अवसानम् । तत्पर्यायः । विरामः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ मन्वत्वशीब्रलोभयेतरत्वयुक्त-नृत्यविषयकगमनविशेषः । इति भरतः ॥ लय-विशेषः । इति मधुः ॥ मध्यमावृत्तिः । इति साङ्गः ॥ यथा, अमरे ॥ २ । ६ । ७६ ।

“विलम्बितं इतं मध्यं तत्त्वमोघो घनं क्रमात् ॥”

मध्यः, पुं, स्त्री, (मन् + यक् । नस्य च घ ।) देह-मध्यभागः । माजा इति भाषा । तत्पर्यायः ।

मध्यमम् २ अवलम्बम् ३ । इत्यमरः ॥ २ । ६ । ७६ ॥ विलम्बम् ४ । इति मेदिनी । मे, ४४ ॥ (यथा, भट्टिकाव्ये ॥ ३ । १६ ।

“दधाना बलिभं मध्यं कर्णजाह्विलोचना ॥” मध्यभागमात्रम् । यथा, मनुः । ४ । ३७ ।

“नेचेतोद्यन्तमादिद्वं नास्तं यान्तं कदाचन । नोपसृष्टं न वारिखं न मध्यं नभसो गतम् ॥”

“आयुष्कालस्य मध्यमावस्थाविशेषः कालः । घोडशस्त्रयोरन्तरे मध्यं वयस्यस्य विकस्यो वृद्धियौवनं सम्पूर्णता हानिरिति । तत्राविंशति-वृद्धिरात्रिंशतो यौवनमाचलवारिंशतः सन्-धालिन्द्रियबलवैर्यसम्पूर्णता । अत ऊर्ध्वमौषत् परिहानियावत् सप्ततिरिति ॥” इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ३५ अध्याये ॥)

मध्यः, पुं, (मन् + यक् । नस्य घः ।) गृहस्फुट-साधकाङ्कविशेषः । स च अहर्गणजातदेशा-न्तरादिसंस्काररहिताङ्करूपग्रहः । इति ज्योतिषम् ॥

मध्यः, त्रि, (मन्वते इति । मन् + यक् । नस्य च घः ।) न्यायः । अन्तरः । अघमः । इति शब्दरत्नावली ॥ मध्यमः । यथा,—

“उत्तमाधममध्यानि बुद्धा कार्याणि पार्थिवः । उत्तमाधममध्येषु पुरुषेषु नियोजयेत् ॥”

इति मात्स्ये ८६ अध्यायः ॥

मध्यगन्धः, पुं, (मध्ये फलाभ्यन्तरे गन्धोऽस्य ।) आन्ध्रवृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

मध्यतः, [स्] अ, (मध्य + तसिच् ।) मध्यात् । मध्ये । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ स्यादेः स्थाने तसादयो ये आदेशास्तेषाम्भन्तत्वमयत्व-मिति प्राचः । तेन कुतः कुतः आगतं कौत-स्कुतम् । इत्यत्रायत्वात् टिलोपः । इति दुर्गा-दासः ॥

मध्यदेशः, पुं, (मध्यश्चासौ देशश्चेति ।) देश-विशेषः । तत्पर्यायः । मध्यमः २ । इत्यमरः ॥ तस्य घौमा यथा, मनुः । २ । २१ ।

“हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यं घः प्राग्विनशनादपि । प्रत्यगेव प्रवागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तितः ॥”

विनश्रं तीर्थभेदः । मां ध्यायति स्मरतीति केसति महर्गो दकारवानिति साङ्गः । मनो धश्चेति यप्रत्यये नस्य घे सति चतुर्थमात्रवा-नति रूपरत्नाकरः । इति तट्टीकायां भरतः ॥

मध्यदेशः, त्रि, (मध्यदेशे भवः इति यत् ।) मध्यदेशीङ्गवः । यथा, वामनपुराणे १३ अः ॥

“शकाश्चैव संवसका मध्यदेशा जनास्त्रिभे ॥”

मध्यन्दिनः, पुं, (दिनस्य मध्यं राजदन्तादित्वात् मध्यशब्दस्य पूर्वनिपातः । पृथोदरादित्वात् नकारागमः । मध्यन्दिनं पुष्यविकासकल्पना-स्यास्तीति । अच् ।) वन्ककवृत्तः । इति राज-निर्घण्टः ॥ (मध्याह्ने, स्त्री, यथा, मनुः । १४ । ३२ ।

“मध्यन्दिनेऽर्हारात्रे च आहं सुह्ना च सामि-यम् ॥”)

मध्यपञ्चमूलकं, स्त्री, (मध्यं मध्यमं पञ्चमूलकम् ।) पञ्चमूलपाचनविशेषः । यथा,—

“बला पुनर्नवैरुष्युर्पपणोऽङ्घ्रियेन तु ।

एकत्र योजितेनेव स्यान्मध्यं पञ्चमूलकम् ॥” इति राजनिर्घण्टः ॥

मध्यमं, पुं, स्त्री, (मध्ये भवः । मध्य + “मध्यान्नः ।” ४ । ३ । ८ । इति मः ।) देहमध्यभागः । इत्य-मरः ॥ २ । ६ । ७६ ॥

मध्यमः, पुं, (मध्ये भवः । मध्य + मः ।) सप्त-स्वराणां मध्ये पञ्चमस्वरः । इत्यमरः ॥ १ । ७ । १२ ॥

गानशास्त्रमते चतुर्थस्वरः । स तु क्रौञ्चस्वर-तुल्यः । अस्योच्चारणस्थानं वचः । आकारणमते अधरः । अयं विप्रवर्णः । अस्य संज्ञा अन्तरः । अर्थात्चतुःस्वरमित्यतः । तस्य ताना-चतुर्विंशतिः तेषां प्रत्येकं द्वाविंशद्भेदेन ७६८

ताना भवन्ति । इति संगीतशास्त्रम् ॥ उपपत्ति-भेदः । तस्य लक्षणम् । प्रियायाः प्रकोपे यः प्रकोपमथुरायं वा न प्रकटयति चेद्यथा मनो-

भावं यज्ञाति स मध्यमः । यथा,— “आस्यं यद्यपि हास्यवर्जितमिदं लास्येन हीनं

वचो नेत्रे शीघ्रसरोजकान्तिरुचिरे कापि क्षणं स्थीयते ।

मालायाः करणोदमे मकरिकारम्भः कुचा-म्नोजयो-धूपः कुन्तलधोरणौघं सुतनोः साधननो

दृश्यते ॥” इति रसमञ्जरी ॥

मध्यदेशः । इत्यमरः ॥ यद्वाद्यां सामयिक-संज्ञाविशेषः । यथा,—

“दुश्चरचक्रहतो दिनसञ्चयः

क ह हतो भगवादिफलं ग्रहः ।

दशशिरःपुरमध्यमभास्करे

चित्तिजसन्निधिगे सति मध्यमः ॥”

इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥

मध्यमः, त्रि, (मध्ये भवः । मध्य + “मध्यान्नः १४ । ३ । ८ । इति मः ।) मध्यभवः । इति मेदिनी । मे, ४६ ॥ (यथा, मनौ । ६ । ११२ ।

“ततोऽर्हं मध्यमस्य स्यात् तुरीयस्य यवीयसः ॥”) तत्पर्यायः । माध्यमम् २ मध्यमौषधम् ३ माध्यन्दिनम् ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यद्योमध्य-समयः ।

“वयस्यतुस्त्रिंशं प्रोक्तं मध्यमाधमसुतमम् । हीनश्च हारीत ह्यत्र तानि वक्ष्यामि साम्प्रतम् ॥”